

Այս հինաւուրց միւթէվէլլիներէն զատ՝ կային եկեղեցւոց պանններ ալ, որ եկեղեցիին համեմատ կը բնային ըլլալ կէն մինչեւ 12: Բաց ի սսոնցմէ՝ ամէն մեծ եկեղեցի ունէր դպրոցի համար երեք, աղքատներու համար երեք և հիւանդանոցի համար մի հոգաբարձու:

Եկեղեցւոց պանններու պաշտօնը եռամեայ էր, որմէ ետեւ նախորդ եկեղեցւոց պանններու և միւթէվէլլիի փոխանորդին հետ՝ հոգաբարձուներու, թաղին քարոզիչին, Աւագ երեցին ու աթոռակալին մասնակցութեամբ ժողով ընկելով՝ կը պատրաստէին ցուցակ մը եկեղեցւոց ընտրելիներու, կրկին թիւով՝ հոգաբարձուներէն և դուրսէն ուրիշ արժանաւոր մարդոցմէ: Միւթէվէլլիի փոխանորդը կը մատուցանէր ընտրեալներու այդ կրկնապատիկ անուանացանկը միւթէվէլլիին, որ ինքնիշխանաբար նշանակելով նոր եկեղեցւոց պանններն՝ հաստատել կու տար անոնք կոնդակով Պատրիարքին, նոյնպէս դարձեալ միւթէվէլլին նախորդ եկեղեցւոց պանններէն հաշիւ առնելով՝ կը մատուցանէր Պատրիարքին:

Գալով Տեղեւիտի, այդ անունն ունին Մանէտական Շերէ-Բեւիտի, այդ անունն ունին Մանէտական Շերէ-Բեւիտի, այդ անունն ունին Մանէտական Շերէ-Բեւիտի, այդ անունն ունին Մանէտական Շերէ-Բեւիտի:

Հայերու եկեղեցւոց պատկան գործերը, կալուածները կտակները և այլն, մատակարարելու գործն ալ՝ այդ սահմանին հանգիստութեամբ՝ յանձնուած էր այսպէս Տեղեւիտիներու, որոնց հսկողութեան ներքեւ կը գործէին վերոգրեալ եկեղեցիներն հոգաբարձուներն և փոխանորդները:

